

NƠI TRÚ ẨN KHÔNG HỀ BỊ RÚNG ĐỘNG

Kinh Thánh: Thi thiên 15:1-5

“1 Hỡi Đức Giê-hô-va, ai sẽ ngụ trong đền tạm Ngài? Ai sẽ ở trên núi thánh Ngài? 2 Ấy là kẻ đi theo sự ngay thẳng, làm điều công bình, Và nói chân thật trong lòng mình; 3 Kẻ nào có lưỡi không nói hành, Chẳng làm hại cho bạn hữu mình, Không gieo si nhục cho kẻ lân cận mình; 4 Người nào khinh dể kẻ gian ác, Nhưng tôn trọng kẻ kính sợ Đức Giê-hô-va; Kẻ nào thề nguyện, dầu phải tổn hại cũng không đổi dời gì hết; 5 Người nào không cho vay tiền lấy lời, Chẳng lãnh hối lộ đặng hại người vô tội. Kẻ nào làm các điều ấy sẽ không hề rung động.”

Gợi ý bài học Thi Thiên 15 mở đầu bằng một câu hỏi rất quan trọng: “Hỡi Đức Giê-hô-va, ai sẽ ngụ trong đền tạm Ngài? Ai sẽ ở trên núi thánh Ngài?” “**Đền tạm**” gợi nhớ đến nơi Đức Chúa Trời hiện diện giữa dân Ngài trong thời kỳ đồng vắng. “**Núi thánh**” nói đến Si-ôn, nơi đặt Hòm Giao Ước, cũng là biểu tượng về sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Câu hỏi của Đa-vít không chỉ là một thắc mắc về giáo lý. Trong đó chứa đựng lòng khao khát sâu sắc của ông đối với Chúa. Dường như Đa-vít đang hỏi: “Lạy Chúa, con muốn được ở gần Ngài. Làm thế nào để con có thể sống trong sự hiện diện của Ngài? Hay Người đồng hành với Ngài phải sống như thế nào?”

Thi Thiên 15 chính là câu trả lời cho câu hỏi ấy. Người đồng hành với Đức Chúa Trời là người: “Ấy là kẻ đi theo sự ngay thẳng, làm điều công bình, Và nói chân thật trong lòng mình”. Người ấy sống theo tiêu chuẩn công chính của Đức Chúa Trời. Họ không che giấu tội lỗi, không biện minh cho điều sai trái và cũng không lừa dối chính mình. Sự chân thật bắt đầu từ bên trong. Người ấy thành thật với chính mình, chân thật trước mặt Đức Chúa Trời và ngay thẳng trong mối quan hệ với người khác. Họ không sống hai mặt, không có tỏ ra tốt đẹp bên ngoài trong khi bên trong lại đầy giả dối. Sự chân thật trong lòng sẽ được bày tỏ qua cách nói năng, hành động và đối xử với mọi người.

Người sống với Đức Chúa Trời không nói xấu, vu khống hoặc hạ thấp người khác sau lưng. Họ không dùng lời nói để làm tổn thương danh dự của bạn bè và hàng xóm. Họ cũng không truyền đi những lời nói xấu, không đồng tình với tin đồn và không góp phần làm tổn thương người khác. Nhiều cộng đồng không tan vỡ vì một sự kiện lớn, nhưng vì những lời nói sau lưng; sự phán xét vội vàng; những suy đoán thiếu căn cứ; và những tin đồn không được kiểm chứng. Một trong những cách dễ dàng nhất để phá hủy một cộng đồng là sử dụng lời nói sai cách. Ngược lại, việc xây dựng một cộng đồng lành mạnh cũng bắt đầu từ sự tiết chế lời nói và sử dụng ngôn từ cách khôn ngoan. Người đồng hành với Chúa biết rằng lời nói có thể chữa lành hoặc gây thương tích, xây dựng hoặc phá đổ. Vì vậy, họ sử dụng lời nói để đem đến sự sống, sự khích lệ và bình an.

Người đồng hành với Đức Chúa Trời không lập kế hoạch làm hại người khác và cũng không dùng hành động để gây tổn thương. Điều ác ở đây bao gồm mọi hành vi

làm thiệt hại đến người khác, chẳng hạn như cố ý nói hoặc làm điều khiến người khác đau lòng; coi thường, loại trừ hoặc khinh miệt người yếu thế; làm tổn thương các mối quan hệ; thờ ơ trước người đang gặp khó khăn; hoặc hành động không xuất phát từ tình yêu thương. Có những lúc chúng ta không trực tiếp làm hại ai, nhưng sự lạnh lùng, thờ ơ hoặc bỏ mặc của mình cũng có thể khiến người khác bị tổn thương. Người ở trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời không chỉ tránh làm điều ác, nhưng còn chủ động làm điều lành và chăm sóc người lân cận.

Người đồng hành với Chúa không gọi điều ác là điều thiện và cũng không gọi điều thiện là điều ác. Họ có khả năng phân biệt điều gì đẹp lòng Đức Chúa Trời và điều gì chống lại ý muốn Ngài. Vì vậy, họ không mù quáng theo đuổi những điều thế gian đề cao như tiền bạc; quyền lực; thành công; danh tiếng. Ngược lại, họ trân trọng những giá trị mà thế gian có thể xem thường như đức tin; sự kính sợ Chúa; lòng vâng phục; sự thánh khiết; và đời sống trung tín. Người đồng hành với Chúa đánh giá con người và cuộc sống không theo tiêu chuẩn của thế gian, nhưng theo tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời.

Người sống trong sự hiện diện của Chúa không xem nhẹ những điều mình đã hứa. Ngay cả khi việc giữ lời khiến họ chịu thiệt thòi, họ cũng không dễ dàng thay đổi. Họ không nuốt lời chỉ vì hoàn cảnh đã khác, và cũng không phản bội lòng tin của người khác để tìm lợi ích cho mình. Họ chịu trách nhiệm về lời mình nói. Trong một thời đại mà nhiều người than rằng không còn ai đáng tin cậy, người kính sợ Chúa phải sống sao cho những người xung quanh có thể nói: “Người này thật sự khác biệt. Người ấy là người đáng tin.” Sự trung tín không chỉ được thể hiện trong những việc lớn, nhưng còn trong những lời hứa nhỏ, những trách nhiệm hằng ngày và cách chúng ta giữ lời với gia đình, Hội Thánh và những người xung quanh.

Người đồng hành với Đức Chúa Trời không dùng tiền để bóc lột hoặc làm tổn thương người khác. Họ không vì lợi ích cá nhân mà cho vay nặng lãi, không nhận hối lộ để làm sai lệch công lý và không vì tiền mà phản bội lương tâm hoặc đức tin. Thay vào đó, họ xem tài sản là điều Đức Chúa Trời giao phó để quản lý. Họ dùng tiền bạc để giúp đỡ người khó khăn; phục vụ người lân cận; gây dựng cộng đồng; và làm những việc có giá trị đời đời. Tiền bạc không phải là chủ của họ, nhưng là công cụ để họ bày tỏ tình yêu và sự công chính của Đức Chúa Trời.

Vì vậy, Đa-vít kết luận: “Kẻ nào làm các điều ấy sẽ không hề rung động.” Người ấy không đứng vững vì ý chí mình mạnh mẽ, nhưng vì Đức Chúa Trời ở cùng và nâng đỡ người ấy. Đức Chúa Trời là Đấng như thế nào? Đức Chúa Trời là Đấng bảo vệ và chăm sóc những người kính sợ Ngài. Đa-vít đã xưng nhận trong Thi Thiên 16:8: “Tôi hằng để Đức Giê-hô-va đứng ở trước mặt tôi; Tôi chẳng hề bị rung động, vì Ngài ở bên hữu tôi.” Đa-vít không nói rằng mình không bị rung động vì ông mạnh mẽ hay có ý chí kiên cường. Ông đứng vững vì Đức Chúa Trời ở bên cạnh. Bí quyết của một đời sống không bị lay chuyển không nằm ở năng lực của chúng ta, nhưng ở sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Ngài bao phủ những người sống trong công chính, kính sợ

Chúa và tìm kiếm ý muốn Ngài. Dù thế gian có nhiều thử thách và giông bão, Đức Chúa Trời vẫn ở bên, nắm giữ và bảo vệ họ.

Áp dụng cho đời sống hôm nay: Sự thờ phượng không kết thúc khi chúng ta bước ra khỏi cửa nhà thờ. Thật ra, sự thờ phượng được tiếp tục và hoàn tất trong đời sống hằng ngày. Cơ Đốc nhân không chỉ tỏa sáng trong nơi thờ phượng, nhưng phải bày tỏ đức tin trong gia đình; công việc; lời nói; các mối quan hệ; cách sử dụng tiền bạc; và những lựa chọn nhỏ mỗi ngày. Người tin Chúa cần có suy nghĩ khác với thế gian; lời nói khác; giá trị khác; mục đích khác; và thứ tự ưu tiên khác. Sự tin kính thật được chứng minh bằng một đời sống được biệt riêng cho Đức Chúa Trời.

Hôm nay, hãy chọn ít nhất một điều trong Thi Thiên 15 để thực hành sống chân thật hơn; tiết chế lời nói; làm điều lành cho người lân cận; giữ lời hứa; hoặc chọn lương tâm và đức tin thay vì tiền bạc. Hãy bắt đầu từ một điều nhỏ và trung tín thực hiện mỗi ngày.

Câu hỏi suy ngẫm:

1. Có điều gì trong lòng tôi đang che giấu hoặc biện minh không?
2. Tôi có giữ lời hứa ngay cả khi điều đó khiến mình chịu thiệt không? Khi phải lựa chọn, tôi xem trọng con người, lương tâm và đức tin hay lợi ích vật chất?
3. Tôi có thật sự khao khát sống gần Đức Chúa Trời không?